

Parlamentul României
Senat

Lege

**pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009
privind Codul penal, Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală,
precum și altor acte normative**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 35 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.35.- (1) Infracțiunea este continuată când o persoană săvârșește la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții, acțiuni sau inacțiuni care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași infracțiuni.”

2. La articolul 334 alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.334.- (1) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai ori a unui tractor agricol sau forestier neînmatriculat sau neînregistrat, potrivit legii, se pedepsește cu închisoare de la unu la 3 ani sau cu amendă.

(2) Punerea în circulație sau conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul sau a unui tramvai ori a unui tractor agricol sau forestier cu număr fals de înmatriculare sau înregistrare se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

.....

(4) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tractor agricol sau forestier sau tractarea unei remorci ale cărei plăcuțe cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare au fost retrase sau a unui vehicul înmatriculat în alt stat, care nu are drept de circulație în România, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.”

3. La articolul 335 alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.335.- (1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul, a unui tramvai ori a unui tractor agricol sau forestier de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule, tramvaie ori tractoare agricole sau forestiere în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.”

4. La articolul 336 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.336.- (1) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.”

5. După articolul 336 se introduce un nou articol, art.336¹, cu următorul cuprins:

„Art.336¹

Consumul de alcool sau de alte substanțe ulterior producerii unui accident de circulație

(1) Fapta conducătorului unui vehicul de a consuma alcool sau alte substanțe psihoactive, după producerea unui accident de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane, până la recoltarea probelor biologice, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.

(2) Dacă persoana aflată în una dintre situațiile prevăzute la alin.(1) efectuează transport public de persoane, transport de substanțe sau produse periculoase ori se află în procesul de instruire practică a unor persoane pentru obținerea permisului de conducere sau în timpul desfășurării probelor practice ale examenului pentru obținerea permisului de conducere, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

(3) Nu constituie infracțiune consumul de substanțe psihoactive, după producerea accidentului de circulație care a avut ca rezultat uciderea sau vătămarea integrității corporale ori a sănătății uneia sau mai multor persoane și până la recoltarea probelor biologice, dacă acestea sunt administrate de personal medical autorizat, în cazul în care acestea sunt impuse de starea de sănătate sau de vătămarea corporală a conducătorului auto.”

Art.II.- Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 21 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.21.- (1) Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, oricând pe parcursul urmăririi penale, dar nu mai târziu de momentul sesizării instanței de judecată potrivit art.329 alin.(1).”

2. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.47.

Excepțiile de necompetență

(1) Excepția de necompetență materială și cea de necompetență după calitatea persoanei pot fi ridicate în tot cursul procesului penal, până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

(2) Excepția de necompetență teritorială poate fi invocată până la începerea cercetării judecătorești.

(3) Excepțiile de necompetență pot fi invocate din oficiu, de către procuror, de către persoana vătămată sau de către părți.”

3. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.70.

Procedura de soluționare a abținerii sau recuzării procurorului

(1) În cursul urmăririi penale, asupra abținerii sau recuzării procurorului se pronunță procurorul ierarhic superior. Declarația de abținere sau cererea de recuzare se adresează acestuia, sub sancțiunea inadmisibilității.

(2) Inadmisibilitatea se constată de procurorul în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare.

(3) Procurorul ierarhic superior soluționează cererea în 48 de ore, prin ordonanță care nu este supusă niciunei căi de atac.

(4) În cursul urmăririi penale, procurorul recuzat poate participa la soluționarea cererii privitoare la măsura preventivă și poate efectua acte sau dispune orice măsuri care justifică urgența.

(5) În caz de admitere a abținerii sau a recuzării, procurorul ierarhic superior stabilește în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse se mențin.

(6) În cursul urmăririi penale atunci când procedura este în fața judecătorului de drepturi și libertăți, în faza camerei preliminare sau în faza de judecată, declarația de abținere sau cererea de recuzare a procurorului care participă la ședința de judecată se adresează, sub sancțiunea inadmisibilității, judecătorului de drepturi și libertăți, judecătorului de camera preliminară sau completului de judecată. Inadmisibilitatea declarației de abținere sau a cererii de recuzare a procurorului este constată de judecătorul sau de completul în fața căruia s-a formulat.

(7) Abținerea sau recuzarea procurorului care participă la ședința de judecată se soluționează de judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de camera preliminară sau de completul de judecată în fața căreia a fost ridicată, în camera de consiliu, în cel mult 24 de ore. Dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, se pot efectua orice verificări și pot fi ascuțați subiecții procesuali principali, părțile și procurorul care se abține sau a cărei recuzare se solicită.

(8) În caz de admitere a abținerii sau a recuzării procurorului care participă la ședința de judecată, judecătorul sau, după caz, completul de judecată va stabili în ce măsură actele îndeplinite ori măsurile dispuse de acest procuror în fața judecătorului de drepturi și libertăți, ori, după caz, în faza camerei preliminare sau în faza de judecată se mențin.

(9) Încheierea prin care se soluționează abținerea ori recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac. Este inadmisibilă recuzarea judecătorului chemat să decidă asupra recuzării.”

4. La articolul 145 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.145.- (1) După încetarea măsurii de supraveghere tehnică, procurorul informează, în scris, în cel mult 10 zile, pe inculpatul care a fost subiect al unui mandat despre măsura de supraveghere tehnică ce a fost luată în privința sa.”

5. La articolul 145, după alineatul (5) se introduc opt alineate noi, alin.(6)-(13), cu următorul cuprins:

„(6) După încetarea măsurii de supraveghere tehnică, procurorul informează în scris, în termenul prevăzut la alin.(1), și persoanele care au fost supuse unei măsuri de supraveghere tehnică, altele decât cele care au calitatea de inculpat, dacă identitatea acestora este cunoscută, despre respectiva măsura de supraveghere tehnică. Dispozițiile alin.(2)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Persoana informată potrivit alin.(6) poate face contestație, atât cu privire la legalitatea măsurii de supraveghere tehnică căreia i-a fost supusă, cât și cu privire la legalitatea modalității de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică.

(8) Contestația prevăzută la alin.(7) se adresează instanței de judecată în cadrul căreia funcționează judecătorul de drepturi și libertăți care a dispus sau confirmat măsura de supraveghere tehnică și se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța superioară, în ședință în camera de consiliu, cu participarea procurorului și cu citarea persoanei care a formulat contestația.

(9) Termenul de formulare a contestației este de 15 zile și curge:

a) de la data la care procurorul a informat, potrivit alin.(6), persoana care a fost supusă unei măsuri de supraveghere tehnică, atunci când se contestă legalitatea respectivei măsuri de supraveghere tehnică;

b) de la data la care persoana care a fost supusă unei măsuri de supraveghere tehnică, alta decât inculpatul, a luat cunoștință, la cerere, de conținutul proceselor-verbale în care sunt consemnate activitățile de supraveghere

tehnică efectuate ori de la data la care i s-a asigurat, la cerere, ascultarea convorbirilor, comunicărilor sau conversațiilor ori vizionarea imaginilor rezultate din activitatea de supraveghere tehnică, atunci când se contestă modul de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică.

(10) Când contestația prevăzută la alin.(7) se referă la un mandat de supraveghere tehnică ori la modalitatea de punere în executare a unui mandat de supraveghere tehnică dispus ori încuviințat de judecătorul de drepturi și libertăți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, aceasta este soluționată de completul competent, potrivit legii, de la Înalta Curte de Casație și Justiție.

(11) Contestația prevăzută la alin.(7) se soluționează prin încheiere, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții:

1. respingerea cererii:

- a) când contestația este tardivă;
- b) când se apreciază că măsura de supraveghere tehnică a fost dispusă ori confirmată în condițiile legii;
- c) când se apreciază că punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică s-a făcut în condițiile legii;

2. admiterea cererii:

- a) când se apreciază că măsura de supraveghere tehnică nu a fost dispusă ori confirmată în condițiile legii;
- b) când se apreciază că punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică nu s-a făcut în condițiile legii.

(12) Odată cu admiterea contestației în temeiul alin.(11) pct.2, se dispune și distrugerea probelor contestate dacă acestea au fost obținute în mod ilegal. Procurorul distruge înregistrările astfel obținute și întocmește un proces-verbal în acest sens, pe care îl atașează dosarului cauzei.

(13) Dacă în cauza în care a fost dispusă măsura de supraveghere tehnică a fost sesizată instanța prin rechizitoriu, contestația prevăzută la alin.(7) se depune la instanță astfel sesizată și se soluționează de judecătorul de camera preliminară în cadrul procedurii prevăzute la art.345 alin.(1). Dispozițiile alin.(9), (11) și (12) se aplică în mod corespunzător.”

6. La articolul 213 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin.(1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului. Dispozițiile art.204 alin.(4) se aplică în mod corespunzător.”

7. La articolul 220, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:

„(5) Față de inculpatul care a mai fost arestat preventiv sau față de care s-a mai dispus arestarea la domiciliu în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecării, se poate dispune din nou măsura arestului la domiciliu, numai dacă au intervenit temeiuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.”

8. La articolul 235 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.235.- (1) Propunerea de prelungire a arestării preventive împreună cu dosarul cauzei se depun la judecătorul de drepturi și libertăți cu cel puțin 5 zile înainte de expirarea duratei arestării preventive, sub sancțiunea prevăzută la art.268 alin.(1).”

9. La articolul 238 alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Față de inculpatul care a mai fost arestat preventiv sau față de care s-a mai dispus arestarea la domiciliu în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecării, se poate dispune din nou măsura arestării preventive numai dacă au intervenit temeiuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.”

10. La articolul 281 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) competența materială și competența după calitatea persoanei;”

11. La articolul 453 alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Cazul prevăzut la alin.(1) lit.f) poate fi invocat ca motiv de revizuire numai în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei.

(4) Cazul prevăzut la alin.(1) lit.a) constituie motiv de revizuire dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de achitare, condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei ori de încetare a procesului penal, iar cazurile prevăzute la alin.(1) lit.b)-d) și f) constituie motive de revizuire dacă au dus la pronunțarea unei hotărâri nelegale sau netemeinice.”

12. La articolul 457 alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea de revizuire în defavoarea condamnatului, a celui achitat sau a celui față de care s-a încetat procesul penal se poate face în termen de 3 luni, care curge:

a) în cazurile prevăzute la art.453 alin.(1) lit.a)-d), când nu sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când faptele sau împrejurările au fost cunoscute de persoana care face cererea sau de la data când aceasta a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se poate face printr-o hotărâre penală, dar nu mai târziu de 3 ani de la data producerii acestora;

b) în cazurile prevăzute la art.453 alin.(1) lit.a)-d), dacă sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când hotărârea a fost cunoscută de persoana care face cererea, dar nu mai târziu de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii penale;

c) în cazul prevăzut la art.453 alin.(1) lit.e), de la data când hotărârile ce nu se conciliază au fost cunoscute de persoana care face cererea.”

Art.III.-Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.757 din 12 noiembrie 2012, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 236 se introduce un nou articol, art.236¹, cu următorul cuprins:

„Art.236¹.- În aplicarea dispozițiilor art.5 din Codul penal, pentru stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile nu este permisă combinarea prevederilor din legi succesive.”

2. După articolul 240 se introduce un nou articol, art.240¹, cu următorul cuprins:

„Art.240¹.- În aplicarea dispozițiilor art.159 alin.(3) din Codul penal, în cauzele în curs de soluționare la data intrării în vigoare a Codului penal, dar pentru care la acea dată momentul citirii actului de sesizare a instanței de judecată fusese depășit, împăcarea poate interveni până la primul termen ulterior datei de 19 noiembrie 2014, data publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei Curții Constituționale nr.508/2014.”

Art.IV.- Articolul 19 din Legea nr.682/2002 privind protecția martorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.288 din 18 aprilie 2014, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.19.- Persoana care are calitatea de martor, în sensul art.2 lit.a) pct.1, și care a comis o infracțiune, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.”

Art.V.- După alineatul (3) al articolului 67 din Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins:

„(4) Încheierea unui acord de mediere cu privire la infracțiunile pentru care poate interveni împăcarea înlătură răspunderea penală numai dacă are loc până la citirea actului de sesizare a instanței.”

Art.VI.- Legea nr.254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.514 din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 69 alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.69.- (1) Pot beneficia de vizită intimă persoanele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) sunt condamnate definitiv și sunt repartizate într-un regim de executare a pedepselor privative de libertate, respectiv sunt arestate preventiv în cursul judecării;

b) există o relație de căsătorie, dovedită prin copie legalizată a certificatului de căsătorie sau, după caz, o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite între soți;

c) nu au beneficiat de permisiunea de ieșire din penitenciar în ultimele 3 luni anterioare solicitării vizitei intime, în cazul persoanelor condamnate;

d) nu au fost sancționate disciplinar pe o perioadă de 6 luni, anterioară solicitării vizitei intime, sau sancțiunea a fost ridicată în cazul persoanelor condamnate, iar în cazul persoanelor arestate preventiv în cursul

judecării în ultimele 30 de zile anterioare solicitării;

e) participă activ la activități și programe educaționale, de asistență psihologică și asistență socială ori la muncă.”

2. La articolul 69, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul în care, între momentul aprobării cererii și cel al acordării dreptului, deținutul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1), vizita intimă nu se acordă.”

3. La articolul 110 alineatul (1), literele b) și d) se abrogă.

4. După articolul 112 se introduce un nou articol, art.112¹, cu următorul cuprins:

„Art.112¹.

Vizita intimă în cazul persoanelor reținute sau arestate preventiv aflate în centrele de reținere și arestare preventivă

(1) Pot beneficia de vizită intimă persoanele arestate preventiv în cursul urmăririi penale care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

a) există o relație de căsătorie, dovedită prin copie legalizată a certificatului de căsătorie sau, după caz, o relație de parteneriat similară relațiilor stabilite între soți;

b) există acordul procurorului care efectuează urmărirea penală sau supraveghează efectuarea urmăririi penale;

c) au trecut cel puțin 60 de zile din momentul punerii în executare a măsurii preventive privative de libertate sau al primirii în centru;

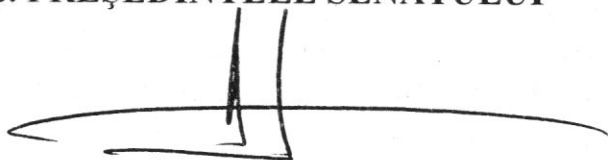
d) nu au fost sancționate disciplinar pe o perioadă de 60 de zile anterioară solicitării vizitei intime sau sancțiunea a fost ridicată;

e) participă activ la activități de muncă neremunerată.

(2) Dispozițiile art.69 alin.(2)-(4), (4¹) și (5) se aplică în mod corespunzător.”

Acest proiect de lege se consideră adoptat de Senat în forma inițială, în condițiile articolului 75 alineatul (2) teza a III-a din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

A handwritten signature in black ink, consisting of a long horizontal stroke with a small loop at the end, and two vertical strokes intersecting it near the center.

Adrian Țuțuianu